

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 17

Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 11 de desembre del 1991, a les 9 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- DEBAT DE LES ESMENES DE TOTALITAT PRESENTADES AL PROJECTE DE LLEI REGULADOR DE L'IMPOST SOBRE INSTAL·LACIONS QUE INCIDEIXEN EN EL MEDI AMBIENT R.G.E. NÚM. 2095/91.

- 1) R.G.E. núm. 3182/91, presentada pel Grup Parlamentari MIXT.*
 - 2) R.G.E. núm. 3193/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM.*
 - 3) R.G.E. núm. 3181/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA.*
-

EL SR. PRESIDENT:

Abans de començar el ple, que és la sessió plenària d'avui voldria manifestar en nom de la Mesa del Parlament i de tots els diputats d'aquesta Cambra el nostre condol al Diputat Sr. Rus i Jaume per la mort de la seva mare, ahir.

I.1) ESMENA R.G.E. NÚM. 3182/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI MIXT.

Començarem el debat corresponent a les esmenes de totalitat presentades al Projecte de Llei Regulador de l'Impost sobre Instal·lacions que incideixen en el Medi Ambient.

La primera esmena és la número 3182, presentada pel Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula per defensar l'esmena el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El títol d'aquesta proposició de llei és Impost sobre Instal·lacions que afecten el Medi Ambient.

De medi ambient se'n parla al llarg de tota l'exposició de motius i després, durant la llei, desapareix com per art de màgia aquest concepte per anar a la realitat, on va una llei, que és l'articulat, que diu que es grava, com es grava i en quines condicions, de medi ambient no se'n parla més, i per què no se'n parla? Perquè la paraula medi ambient és una excusa per intentar fer mengivol un impost que al cap i a la fi no serveix per protegir el medi ambient.

Hi ha un vell principi que s'aplica a totes les administracions, que és qui contamina paga, però aquesta llei, si s'aprova, no anirà a favor d'aquest principi de qui contamina paga, a l'inrevés, podria ésser que el principi d'aplicació fos el qui paga pot contaminar, i m'explicaré.

Per exemple, si agafam el cànon de sanejament de la Generalitat de Catalunya, cosa que aquí no es va fer, i ja ho vàrem discutir fa unes setmanes, ens trobam que efectivament hi ha un cànon de sanejament que intenta que es contaminin menys, aleshores a la llei del cànon de sanejament el que es fa és posar uns índexs de depuració i posar un cànon en funció d'una fórmula que fa que si l'índex de contaminació és més alt el cànon és més gros i si l'índex de contaminació és més baix el cànon és més baix.

En aquest cas, si nosaltres volguéssim de veritat protegir el medi ambient, nosaltres el que hauríem de fer és posar un impost, si és que s'hagués de posar un impost, que faci que si es corregeix per part de les empreses els abocaments o si es corregeixen les causes d'impacte ambiental aquest impost hauria de davallar; idò no, no hi ha cap incentiu, cap ni un perquè aquestes empreses posin més cura en defensar el medi ambient, al contrari; aquí en tenim un avui, al diari d'avui, d'ahir, de des-pus-ahir es parla d'un abocament dins el Port de Palma, un abocament de petroli, que es va corregir en poques hores i jo voldria posar aquest exemple damunt la taula.

Si ara posam aquest impost a CAMPSA, en aquest cas concret, molt bé, hi ha un altre abocament a Palma, és que donam un incentiu a CAMPSA perquè si paga l'impost faci més via a retirar el petroli de dins el port? No, senyores i senyors diputats, a l'inrevés, la temptació de CAMPSA serà dir que com que jo ja pag per contaminar que ho arreglin els altres. A posta he dit que aquest impost no va segons els principi de qui contamina paga sinó que podria dur al principi de qui paga es pot creure amb el dret de contaminar.

Però és que endemés aquest principi tampoc es compleix per altres raons, en primer lloc no es compleix perquè és un impost que no és de caràcter general, el títol, suposat que fos correcte tot allò del medi ambient, que no ho és, no hauria de dir impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient, hauria de dir impost sobre algunes instal·lacions, sobre certes instal·lacions, algunes de les quals incideixen en el medi ambient; per què? Clar, què incideix més, una estesa de telèfons o una depuradora que no funciona? Què incideix més, un abocador incontrolat o un edifici de qualsevol de les companyies que han de sofrir aquest impost? Què incideix més, una torre d'aqueixes en primera línia o la central telefònica que hi ha vora de Son Dureta? Què incideix més, aquest mateix Parlament o aquest edifici que està vora de Son Dureta?

Aleshores, certes instal·lacions es graven i certes no, però també he dit algunes de les quals incideixen en el medi ambient, perquè jo vull que incideixin en el medi ambient una estesa telefònica, o una estesa elèctrica, o unes tuberries per conduir carburants, però aquest edifici on som avui aquí, incideix tant com per exemple, aquest exemple que he posat dels edificis de Telefònica o de REPSOL, m'és igual, que estan al centre de ciutat. Per consegüent, és un impost que no és just des d'aquest punt de vista.

I si tampoc no és just, encara ens trobam amb una altra cosa que és que arribam a l'article número sis, em pareix, que diu que aquest impost no podrà repercutir en terceres persones, em permetin senyores i senyors diputats, dir que això és un brindis i no és precisament el brindis de "La Traviata", això és un brindis al sol, i explicaré per què això és un brindis al sol; en primer lloc, clar, es dirà aquí que els preus de telèfons, els preus de GESA, ho són segons el *Boletín Oficial del Estado*, llavors resulta que si pot repercutir repercutirà damunt tots els espanyols, i nosaltres només pagarem una petita part, molt bé, si això fos així, en cas que aquest impost anàs endavant, és que es llepen el dit les altres comunitats? Nosaltres podem pensar que som molt intel·ligents i que els altres són beneïts, que permetran que aquells paguin els nostres impostos. Evidentment hi hauria en devassall dins l'any que ve, a totes les comunitats autònomes un impost semblant per la qual cosa la repercussió seria llavors damunt nosaltres.

Per tant, es podria dir que el millor de l'any 1992, si això fos així, és que nosaltres tendríem un benefici, que duríem doblers de Madrid, però amb l'inconvenient que l'any 1993, l'any 1994, l'any 1995, l'any 1996, l'any 1997, etc., etc., a tots els anys següents, amb moltes possibilitats, nosaltres, els ciutadans de les Illes Balears, haurem de suportar aquests impostos, quan paguem la factura de telèfons, la factura de GESA o quan comprem la benzina. Però és que endemés encara hi ha més coses aquí, estam en un procés de liberalització de preus, per exemple els carburants d'aviació ja estan liberalitzats, els carburants

d'aviació es paguen a preus diferents a cada aeroport en funció del cost d'aquests carburants aquí on es col·loquen.

Però és que n'hi ha més, què és el que cobren per exemple Telefònica o GESA per deixar connectar la gent? Quan hi va un senyor que diu jo vull fer una connexió de telèfon li cobren una factura, i aquesta factura és que està al *Boletín Oficial del Estado*? És que no tendran medis per cobrar a aquesta gent, que després repercutirà en aquells senyors que es compren un pis? No repercutirà per aquí? Però és que endemés no només són els carburants d'aviació que estan liberalitzats, també en el cas de la telefònica tot allò que no sigui telefonia bàsica dins l'any 1992 quedarà totalment liberalitzat perquè a primer de gener del 1993 entra en vigor l'Acta Única Europea. I encara hi ha més exemples com són els gasos derivats del petroli que també estan liberalitzats a tota Europa menys a Bèlgica i Espanya. Per consegüent, estam dins un camí on, senyores i senyors ens passam de llests, aqueixes persones que diuen són tan llests que es perden de vista i deim en aquest moment nosaltres som tan llests que ens perdem de vista, i jo tenc la impressió que en comptes de pegar una escopetada el tir ens sortirà per la culata.

Però és que endemés de totes aqueixes coses encara hi ha una injustícia en aquest impost. Tal com està redactada aquesta proposició de llei tenim un cas de doble o de triple imposició, i posaré un exemple concret: Sóller, a Sóller la gent compra l'electricitat, o sigui el subministre d'electricitat, a la companyia EL GAS, la companyia EL GAS compra 15 quilovolts a GESA, GESA compra uns carburants a REPSOL o a CAMPSA, o a qui sigui, per transformar en electricitat l'energia potencial d'aquests carburants; per consegüent, un ciutadà de Sóller pagarà tres vegades aquest impost, tres vegades, i els ciutadans que no són de Sóller el pagaran dues, em diran que evidentment no totes les despeses de la companyia subministradora de gas i electricitat deriven dels carburants però una part important sí, evidentment.

Aleshores, com dic, hi ha una doble o triple imposició segons els casos. Però encara té molts més defectes aquesta llei. Aquest impost pretén esser un impost sobre el patrimoni de determinades societats, molt bé, però, què ens trobam? Què ha passat aquí? Resulta que avaluar el patrimoni de les societats que no són illenques, que de les quatre només n'hi ha una, que és GESA, les altres tres, no, hi ha grans dificultats per veure quin és el patrimoni de les Illes Balears, i què hem hagut de fer, llavors, per intentar avaluar això? Anar a una fórmula de càlcul del patrimoni basada en dir que el 40% del promig dels tres darrers anys de facturació serà la base imposable, i clar, quan feim això el que feim és transformar aquest hipotètic impost sobre patrimoni d'algunes persones jurídiques, que no físiques, les quals no podem posar perquè ja estan posades i ja hi ha un impost de patrimoni, doncs resulta que quan feim aquesta fórmula el que feim és fer un recàrrec de facto damunt l'impost de societats, clar, perquè gravam la facturació i per tant gravam el benefici d'aquestes societats.

I jo em pregunto, segons l'article 60 del nostre Estatut d'Autonomia, que diu que la Comunitat Autònoma podrà establir recàrrecs sobre els impostos estatals cedits, l'impost de societats no hi està, així com sobre els impostos no cedits que gravin la renda o el patrimoni de les persones físiques amb domicili fiscal dins el seu territori, clar, si això fos un recàrrec d'imposts de societats aquí nosaltres no estam capacitats per fer

un impost d'aquest tipus, com tampoc desgraciadament, i dic desgraciadament perquè a la reforma de l'Estatut, tot això, si s'aprova a Madrid, desapareixerà d'aquest article, però en aquest moment el tenim i nosaltres no podem posar un recàrrec sobre l'impost de societats, però encara d'una altra manera, si això no és un recàrrec, si és un tribut propi, llavors hi ha l'article 57.1 de l'Estatut, que desgraciadament és una còpia de la LOFCA i que també - s'ha d'eliminar, però que diu que els impostos que vol posar aquesta comunitat autònoma no poden recaure sobre fets imposables ja gravats per l'Estat, si ja hi ha un impost de societats evidentment no es pot aplicar un altre impost de societats damunt determinades empreses.

Però encara hi ha un altre aspecte que és que aquest impost té una manca absoluta de visió de futur. Hi ha un cas concret que jo els vull posar damunt la taula i que després el discutirem quan hi hagi les esmenes parcials. Com es pot gravar la telemàtica i les comunicacions telefòniques? Jo crec que no s'ho han pensat gens, a això. Si nosaltres el que volem és una economia diversificada, si nosaltres no volem fàbriques contaminants, si nosaltres no volem que no només hi hagi turisme, la nostra sortida cap al futur és el sector serveis, hem de transformar les Illes Balears en un centre de decisió europea i mundial si som capaços, i si nosaltres volem transformar les Illes Balears en un centre de decisió nosaltres necessitam les millors comunicacions del món, i nosaltres necessitam que la Companyia Telefònica faci unes inversions molt grosses a les Illes Balears, i necessitam que aquesta companyia dugui una bona part dels seus recursos aquí, i quin favor li feim nosaltres, els nostres ciutadans, si gravam aquella companyia de serveis que dona servei a les altres companyies de serveis? Quin flac favor li feim? Això jo diria que és un desbarat, pràcticament, endemés d'altres coses.

En aquest cas, quina és la contaminació de la Companyia Telefònica? Pals, i a part dels pals, quina és? I el substituir transports per comunicacions? Quin impacte ambiental positiu no dóna? Tot allò que llevem del transport i tot el que augmentem en comunicacions, que és el gran repte del futur. O sigui, que nosaltres hem de gravar la telemàtica, hem de posar traves que aquí duguin la xarxa intel·ligent, a que ens puguin llevar les antenes, les antenes de televisió, per exemple, perquè es pugui tenir una recepció de televisió a través del telèfon.

Però bé, s'ho han pensat bé, a això? És que jo no ho entec, endemés si això vengués d'uns ecologistes radicals, doncs tendria una explicació però ve d'un equip de govern que diu que no hi ha d'haver impostos, que ho ha dit tota la vida. En fi, francament, pens que això, com he dit, és un desbarat.

I llavors, com a darrera cosa, hi ha unes llacunes molt importants; ja sé que algunes es poden corregir a través d'esmenes parcials, nosaltres hem presentat les esmenes, evidentment; per exemple, es grava als transportistes, els transportistes que transporten productes derivats del petroli -carbó, combustibles líquids, combustibles gasosos- que són subcontractistes de les quatre companyies, però això no acaba aquí només, encara n'hi ha un que grava molta més gent que és que hi ha una campanya molt important perquè la gent contracti l'electricitat en alta tensió, a partir de 50 quilovats GESA hi obliga, i això és positiu, és bo, perquè va cap a una disminució del consum i va cap a un abaratiment del consum. Llavors tots aquests senyors -hotels, empreses- que tenen un transformador

propi estan gravats i han de pagar aquest impost i són mils d'empreses dins les Illes Balears.

També tenc una altra esmena. Podríem continuar més, però crec que hi ha la rèplica per tornar-ne a parlar, però jo crec que tot això són raons molt més que suficients perquè aquest projecte de llei torni al Govern i que se n'oblidi, que negociï a Madrid, que és d'on ha de treure els doblers i no dels ciutadans de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Altres grups que hi vulguin intervenir? Té la paraula, pel Grup PP-UM, el Diputat Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sr. Presidente, Sras. i Sres. Diputados. Hoy tenemos que debatir ante este Pleno una serie de propuestas encaminadas a corregir en su totalidad y rechazar, por tanto, el proyecto de ley que el Govern ha presentado con la finalidad de gravar aquellas instalaciones que inciden sobre el medio ambiente.

La intervención del representante del Grupo Parlamentario MIXTO se ha basado en una serie de generalizaciones con ciertas tendencias en su última exposición a lo puramente demagógico, sin visión de futuro, sin comprender lo que es este impuesto, sin una crítica de carácter técnico a las determinaciones del texto legal y con una serie de referencias a criterios personalistas que transforman su intervención más en una defensa de los intereses de las compañías que van a ser gravadas que de los objetivos políticos que se persiguen con este impuesto.

Sr. Pascual, después de esa ambigua referencia al rechazo que merece la ley en el inicio de su exposición, se centra usted ya en las enmiendas concretas, que por escrito, se presentaron en este Parlamento el cuatro de diciembre. En primer lugar se refiere al hecho de que el impuesto no tiene un carácter general, es un impuesto particularizado, y eso indica que usted no se ha leído la Ley General Tributaria, en el artículo 28 de la Ley General Tributaria se define el hecho imponible, es decir, como un supuesto de naturaleza jurídica, económica, que configura ese impuesto por voluntad del legislador, pero en el artículo 29 se dice: "que la ley, en su caso, completará la determinación concreta del hecho imponible mediante la mención de supuestos de no sujeción".

Pues muy bien, lo que ha hecho la ley, en su artículo primero, es pura y simplemente la determinación, el alcance de este impuesto y a las empresas a las que afecta, y no más que a ellas, ésta es la voluntad del legislador y esta es lo que se propone que nosotros aprobemos y no que se extienda a ninguna otra actividad de esas que usted señalaba en su intervención como presumiblemente no alcanzadas por el impuesto.

La segunda de las referencias que la enmienda establece como motivo, como justificación de rechazo, es la referente a la circunstancia de que este impuesto es injusto precisamente porque no tiene esa generalización. Con lo que acabo de decir, esta invocación, esta motivación, para mantener la enmienda, queda por sí misma rechazada.

Ha hecho una especial referencia al carácter repercutible del impuesto, pues bien, los impuestos son lo que legislador quiere que sean, y éste, por decisión del proponente no va dirigido nada más que a un número específico y determinado de empresas, no a más; si hay repercusión para terceros ésta no es nada más que una infracción a la norma legal que no transforma en modo alguno la naturaleza del impuesto, que es un impuesto directo y de carácter real, de forma que la infracción a esta prohibición legal pondría en marcha todos los mecanismos de sanción que se prevén en el ordenamiento jurídico y que el texto legal refiere concretamente en su artículo 13 a las normas sobre sanción por incumplimiento de la norma tributaria que contiene la Ley General Tributaria.

Por lo tanto, ese motivo de duda, esa preocupación de extensión a terceros, es un riesgo que puede existir, efectivamente, pero existe el riesgo de incumplimiento, de repercusión, de burla de la intención del legislador, por parte de todo sujeto pasivo en cualquier actuación de tipo fiscal, y precisamente la misión de la inspección de Hacienda y la misión de todos aquellos que están obligados a velar por la legalidad es que estos supuestos no se produzcan, y cuando se producen, se corrigen con los mecanismos que para eso prevee la ley en un estado de derecho, y esta no implica que en caso de fraude se produzca un traslado del impuesto y que se cambie la naturaleza de esto.

Es desconocer la naturaleza y las características de los impuestos decir que éste se transforma en un impuesto de sociedades, el Impuesto de Sociedades es un impuesto de carácter personal y que se aplica como hecho, como base imponible sobre la renta y además determinando esta base por unos criterios que fija perfectamente la Ley General Tributaria al regular este impuesto.

Por lo tanto estamos ante un impuesto de carácter real y directo que no por el incumplimiento y repercusión que, como digo es contraria a la norma, se pueda producir o se produjese en algún caso, en la práctica transformaría o desvirtuaría la naturaleza de este impuesto.

¿Qué otras objeciones se presentan a este proyecto de ley para justificar su reenvío al Govern y que prosperen sus enmiendas? Pues bien, esta genérica referencia también al peligro de que el Acta Única Europea, por la fijación de los costes en relación con la libertad de precios que se pueda establecer, va necesariamente a incidir o repercutir sobre el precio y que éste lo pagarán los consumidores tampoco es cierto puesto que el Acta Única Europea lo que pretende, única y exclusivamente, es evitar que los precios de los servicios y de los productos estén infravalorados porque estén primados o bonificados, ésta es su intención y no otra, por lo tanto, este fantasma que usted ve aquí es una cuestión que usted plantea teóricamente pero que en la práctica posiblemente no se pueda dar.

La determinación de la base imponible es lo que le lleva a usted, o a su Grupo, a proponer la cuarta enmienda en los términos en los que lo hace, señalando que se van a gravar los beneficios de la empresa y que, por lo tanto, aquí se va a incidir en una cuestión de tipo inconstitucional porque el hecho imponible ya esta gravado por un impuesto estatal, es decir, trae usted a colación la referencia concreta a los impuestos directos

que pueden asumir las comunidades autónomas de acuerdo con la LOFCA.

La LOFCA establece tres sistemas de obtención de recursos para las comunidades autónomas: por tributos propios, englobando en el concepto de tributo lo que es impuesto, lo que son contribuciones especiales, tasas y sanciones parafiscales; y aquellos impuestos compartidos o cedidos. Pues bien, si bien la LOFCA no hace una referencia concreta, como hacen otras disposiciones, por ejemplo las leyes de régimen local, acerca de qué tributos son de competencia municipal, y aquí no hay una enumeración pero sí que hay una exposición de principios que determinan que todo aquello que no conculque estos principios si puede ser objeto de materia impositiva por parte de las comunidades autónomas.

Me explicaré, la LOFCA establece que no se pueden imponer impuestos o tributos por parte de las comunidades autónomas sobre hechos imposables ya gravados por el Estado o cuando se trate de bienes, actividades o cualquier otro producto generado fuera del territorio de la comunidad, o cuando se trate de tributos, imposiciones con carácter general, que puedan suponer un obstáculo a la libre circulación de personas y de bienes. Este fantasma de la inconstitucionalidad que usted plantea en su cuarta enmienda no tiene ningún apoyo y por lo tanto es un argumento más para mantener una enmienda que carece de la motivación suficiente para ser admitida como tal y por lo tanto rechazar y devolver el proyecto de ley.

Yo he expuesto lo que consideraba que era atendible en el examen de sus enmiendas con el fin de fijar posiciones para apoyarlo, naturalmente, en el supuesto de que hubiese consideraciones motivadas técnicamente para rechazar el proyecto, porque si del texto del proyecto resultase que se dijera que dos y dos son cinco cuando evidentemente por comprobación matemática son cuatro, pues no podríamos mantener el apoyo del absurdo, pero como esta no se da quiero ahora pasar a defender el proyecto en base a una serie de consideraciones que usted no ha tenido en cuenta, que usted, que siempre ha mantenido una postura de defensa de principios ecológicos, rechaza en esta ocasión.

Quiero afirmar con toda rotundidad, y eso se desprende de la simple lectura de la exposición de motivos, que este impuesto técnicamente es correcto, que está muy medido en sus determinaciones, que por vía reglamentaria se pueden desarrollar otras muchas especificaciones que pueden ser propias de un tributo, y que esta es así por la pura y simple razón de que se trata de un proyecto de ley innovador, no es como aquellos otros que han venido aquí en ocasiones anteriores y que son copia de modelos ya debatidos en otros parlamentos autonómicos, éste es pionero, es un reto, es una forma de enfocar el tratamiento del ataque al medio ambiente, que en un territorio pequeño como es el de las Islas Baleares, sustento de su economía, de su principal baza económica, que es el turismo, debe ser protegido.

Usted hacía, en esa referencia que yo he dicho que era demagógica acerca de la inoportunidad de este impuesto, una serie de consideraciones sobre determinadas actividades como era la telemática y el centro que podía establecerse aquí, en Baleares, y que eso podía suponer una limitación a esta actividad de prestación de un servicio; y yo simplemente le voy

a plantear con un ejemplo la necesidad de que usted me afirme o niegue la oportunidad de un impuesto que tenga carácter ecológico y que proteja el medio ambiente, ¿qué diría usted si en un territorio, la instalación de una central nuclear, que supone riesgos, y que tiene además un impacto ambiental grande, fuese objeto de una imposición? ¿Qué me diría usted si yo le expongo que en aquellas naciones del tercer mundo con una zona de influencia comercial, en su marco territorial, muy amplia y cuyas riquezas explotan terceros países, por el simple hecho de operar en ellas, se les somete al pago de un canon con independencia de los tributos, impuestos con prestación de servicios o por las rentas o beneficio que tengan en sus naciones de origen? Creo que esta es pura y simplemente el motivo filosófico que inspira este impuesto.

Y por otra parte quiero señalar que usted ha hecho -y con esto termino- una referencia a que se grava y se aumenta la presión fiscal. Es fácil argumentar de esta manera pero también hay que señalar que la responsabilidad política consiste en no huir de aquello que nos puede hipotecar políticamente sino en asumir los riesgos que la gestión del Govern nos obliga porque necesitamos dar soluciones a problemas. No tenemos financiación suficiente y tenemos que lograrla, este impuesto es pionero, es una experiencia, y como usted dice se generalizará, se generalizará porque nos copiaran, y por eso, yo de usted, lo que haría sería retirar esta enmienda cuya fundamentación técnica carece de solidez y dejaría para el momento posterior de la ponencia y comisiones la discusión de aquellas cuestiones puntuales que pudieran mejorar o completar determinados aspectos del impuesto como es esa referencia que usted hace hacia la bonificación en materia de imposición por este tipo de tributo. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez de Dios. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. M'ha donat la impressió que el Sr. Martínez de Dios duia un discurs escrit i que no ha escoltat el que he dit, tal vegada vaig equivocat, dic que m'ha donat la impressió i ho sostenc perquè m'ha dit que he fet demagògia, que no hi ha visió de futur i que no hi ha crítica de caràcter tècnic.

Jo, durant la meua exposició, he criticat l'article que fa referència a l'article 7, a l'article 5, a l'article 1, el títol, l'exposició de motius. Bé, segurament tot això no és de caràcter tècnic, jo no sé quin caràcter deu tenir, però vaja, ho deixarem així.

Bé, hi ha una cosa que estic content de la seva intervenció, i és que del tema del medi ambient, n'ha parlat molt poc, n'ha parlat al darrer, i per què n'ha parlat molt poc? Perquè realment, dins la consciència d'aquests diputats, de la majoria que votaran que sí, tenen clar que el medi ambient és una excusa per recaptar, per què quin incentiu hi ha per a les empreses que deixin de contaminar, torn a repetir? Quin? Què han de fer si volen deixar de pagar l'impost? Què han de fer? Facin el que facin pagaran igual, punt número u.

Punt número dos, respecte del medi ambient. Em diu no és més guapo que qui té una central nuclear rebí unes compensacions? Clar que sí, nosaltres, al nostre programa, tenim una cosa que, des d'aquesta majoria, de moment no s'ha fet i si no es fa tal vegada treim una proposició de llei, que és crear un cànon de compensació intermunicipal, però no de tota la Comunitat Autònoma, si Alcúdia té la central o hi ha un municipi que té espais naturals i un altre on es pot construir és lògic que hi hagi unes compensacions per a altres municipis no per a tota la Comunitat Autònoma, per consegüent aquest impost no resol el problema que diu vostè de la central nuclear.

Duguin el cànon de compensació intermunicipal aquí, una llei de compensació intermunicipal i nosaltres li donarem suport, i si no la duen la durem nosaltres, o sigui que miri que bé.

Parla sobre els principis ecològics, molt bé; aquí, a l'exposició de motius en parla molt, d'ecologia, diu "contribueixen a aconseguir els mateixos objectius de preservació del medi ambient", comenci per l'article 1, no comenci per l'exposició de motius perquè l'exposició de motius no passa d'esser això, no passa d'esser més que uns comentaris, comenci per l'article 1, llegeixi on parla de temes ecològics.

En primer lloc, és un impost de caràcter finalista? No senyor, per consegüent aquest impost no servirà per corregir l'ecologia, servirà per pagar assessors d'aquest Govern, servirà per pagar publicitat en la part corresponent, o sigui que no venguin amb contes ecològics quan l'única cosa que volen és recaptar. En segon lloc el frau, article 29 de la Llei General Tributària; per haver rebut aquest impost, Sr. Martínez de Dios, no s'ha de fer frau en absolut, l'única cosa és que s'ha de posar com a cost de les empreses el que paguen com a impost perquè la legislació de l'estat, ara no he duit el llibre aquí i no li puc dir l'article concret però és així, preveu que qualsevol concessió pública ha de tenir uns beneficis, no pot tenir perjudicis, per consegüent estan més que legitimades totes aquestes companyies que van a preu fix.

Les companyies que van a preu fix cada vegada seran menys perquè, repetesc, l'any 1993 hi haurà aquí un mercat lliure amb molts d'aquests productes i, per tant, ja hi repercutiran directament, és el pitjor dels casos anar a preu fix, el que faran serà que quan justifiquin els costos, hi afegiran l'impost i l'estat els dirà vostès tenen aquestes despeses i per tant el preu és aquest i hi haurà un increment, que això repercutirà en tots els espanyols? -És aquí on ens volem passar de llests- sí, l'any que ve, però a partir d'aquí, si és que va endavant aquest impost, i jo ho dubt perquè n'estic convençut, pot ésser que l'estat no recorri al Tribunal Constitucional i li diré el per què, perquè aquest Govern fa el joc al Sr. Solchaga, que vol que les comunitats autònomes posin impostos, això és el que vol el Sr. Solchaga, i aquí posam impostos, segurament deu ésser per aquest pacte autonòmic, o sigui que aqueixa amistat tan grossa, aquesta entesa. I resulta que ens aconsella a tots que facem un recàrrec sobre la renda, idè no, no feim un recàrrec perquè és molt impopular i ens inventam un impost amb l'excusa del medi ambient, no per corregir el medi ambient sinó per recaptar.

Bé, llavors pot ésser que l'estat no recorri, però jo li diré el que passarà, que les companyies que han de pagar aquest impost quan vegin el reglament el recorreran, hi haurà un plet i el duran

al Tribunal Constitucional, i veurem que passa, i jo no sé que passarà al Tribunal Constitucional, vostè diu que és perfectament correcte tot el que s'ha fet, ja ho veurem, ja ho dirà el Tribunal Constitucional, jo he dit que hi ha uns arguments que són els articles 60 i 57.1 de l'Estatut que fan dubtar de tot això. També li vull dir una altra cosa, si aquest fos l'únic motiu per crear, per abonar-se l'impost, i no hi hagués repercutibilitat i també hi hagués realment una defensa del medi ambient, i moltes gràcies per dir que jo m'he distingit en defensar el medi ambient, doncs, nosaltres donaríem suport a aquest impost, si només fos un problema de constitucionalitat li donaríem suport, el que passa és que aquest problema de constitucionalitat, que jurídicament és molt important però que políticament per a nosaltres és de segon ordre, es junta amb problemes molt més grossos.

El reglament. Diu que el reglament en pot perfeccionar, i què pot perfeccionar el reglament? M'ha tret la Llei General Tributària i m'ha parlat dels articles 28 i 29, hi ha uns altres articles, crec que anteriors, n'hi ha uns quants, que diuen el que obligatòriament s'ha de fer per llei; tot el que són números, és a dir, la base imposable, és a dir, la quantia del tribut ha de venir fixat per llei, és a dir, amb el reglament no poden arreglar totes aqueixes coses, jo no sé que pensen fer amb el reglament però francament no crec que arreglin la llei perquè no la poden arreglar mai.

Finalment, volia dir una altra cosa abans d'acabar; si volen fer un impost i no volen fer demagògia, perquè són vostès qui fan demagògia, li posin el títol i cerquin una característica diferencial per a aquestes quatre empreses que no siguin instal·lacions que afectin el medi ambient, perquè instal·lacions que afectin el medi ambient n'hi ha dues-centes mil, i no es poden gravar quatre, s'han de gravar totes; per tant, jo tenc una esmena parcial de canvi de títol que els la llegiré perquè els doni una idea perquè puguin gravar aquestes quatre empreses, però per favor, no perquè afectin el medi ambient, ja que n'hi ha moltes altres.

Els llegiré l'esmena i el títol s'hauria de dir "Projecte de Llei Regulador de l'Impost sobre Edificacions i Instal·lacions de les Persones Jurídiques que utilitzin el Domini Públic per al Transport d'Energia per Cable o Combustibles, o Carburants, per canonada", o sigui que aquestes quatre empreses tenen una característica diferencial de totes les altres que és que fan servir els carrers, per consegüent, agafin això com a definició de l'impost i s'oblidaran de totes les altres, però no utilitzin el medi ambient.

Per acabar volia dir que el Sr. Galileo Galilei l'any 1633 va ésser jutjat per la Inquisició i li varen fer dir que la Terra era plana, o sigui, que el varen fer abjurar però va haver de dir al final aquella famosa frase de "e pur si muove", i jo dic que dins aquesta majoria hi ha més de dos i més de tres diputats que fan cara "galileica" perquè votaran sí per la disciplina de partit però per de dins diran "e pur si repercute".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sr. Pascual, como usted no ha aceptado mi invitación a retirar las enmiendas simplemente quiero salir al paso de algunas de sus afirmaciones. En primer lugar usted rechaza este proyecto porque no es la ley que usted presentaría, es evidente que usted tiene la misma idea acerca de un impuesto, un tributo, que trate de alguna manera de obtener recursos de aquellas instalaciones, de aquellas actividades, que produzcan un impacto ambiental o que puedan ocasionar un perjuicio.

Usted agradece que yo le haya distinguido considerándole defensor del medio ambiente como un ecologista notorio, pero también tengo que añadir que eso lo ha hecho con muy poco acierto, de manera bastante desafortunada.

Por último debo señalar que esta comunidad autónoma se ha distinguido, y así se la reconoce en toda la nación, por el hecho de dedicar cantidades muy importantes a la defensa del medio ambiente, porque tiene una idea clara el gobierno que la rige de que la defensa de la naturaleza, de las circunstancias ambientales de este archipiélago son imprescindibles para que logremos mantener nuestro sistema económico basado fundamentalmente en una prestación de servicios, o una industria de prestación de servicios, como es el turismo y máxime ahora que la integración en la Comunidad Económica Europea nos ha desmantelado nuestras otras actividades productivas como la siderurgia, como la construcción naval, como la agricultura, como la ganadería, etc.; por lo tanto, tenemos visión de futuro, en esto podemos decir que somos progresistas, usted no se quiere subir al carro de ese progresismo y quedará relegada, pura y simplemente, a una pura anécdota su intervención de hoy aquí ante esta Cámara. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

1.2) ESMENA R.G.E. NÚM. 3193/91 PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

Per defensar l'Esmena número 3193 presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Diputat Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari PSM i EEM hem de confessar que hem dubtat molt sobre el tractament que havíem de donar a aquest projecte de llei, pràcticament fins el darrer dia no ens varem decidir per la presentació de l'esmena a la totalitat, en realitat no sabíem si pronunciar-nos sobre el que aquest projecte de llei diu que és, però no és, o si ens havíem de pronunciar sobre el que no diu que és però que en realitat és -esser o no esser, aquesta és la qüestió-.

És un projecte de llei que intenta despertar la consciència ciutadana perquè el medi de vida es respecti i es preservi d'actuacions contaminants i pertorbadores del seu equilibri natural o és un enginy per quadrar els pressuposts i, si hi ha sort, ingressar tres mil milions de pessetes d'empreses estatals fora gravar l'economia dels ciutadans d'aquest país? Així és com ho

ha presentat el Conseller d'Economia i Hisenda als mitjans de comunicació.

El mal anomenat impost ecològic per la Conselleria no és una norma addicional de protecció del medi ambient, ni la reimplantació i el desplegament de mesures de policia administrativa destinades a controlar les possibles accions pertorbadores contra el medi ambient, com diu l'exposició de motius del projecte de llei; és, simplement, una mesura recaptatòria, enginyosa i audaç, ho hem de reconèixer, per intentar augmentar el finançament de la nostra comunitat. És dolent això d'intentar augmentar el finançament de la nostra comunitat a costa d'empreses estatals? Pensam que no, des del punt de vista d'una força nacionalista els fins que persegueix són totalment positius, altra cosa és que arribin a bon port.

Sr. Forcades, si a la liquidació dels pressuposts del 1992 s'han ingressat aquests tres mil milions de pessetes, sense que repercuteixin directament en l'augment de preus dels ciutadans d'aquestes illes i les empreses afectades o el Govern espanyol l'hagi recorregut, ens traurem el capell davant vostè; a la primera ocasió que pujem a aquesta tribuna el felicitem públicament i endemés ho farem gustosament perquè, Sr. Forcades, senyores i senyors diputats i senyors del Govern, si es dóna aquest cas s'haurà acabat per a sempre el problema de finançament d'aquesta comunitat, s'haurà acabat per a sempre el contenciós sobre la balança fiscal, haurem trobat la pedra filosofal, el "serró" ple de dobles de vint de les rondalles, que com més en treien més n'hi havia.

Quin és el problema, doncs? El problema és que els fins no justifiquen els mitjans, i en aquest cas s'ha utilitzat un mitjà, el medi ambient, que en la situació de degradació ambiental del nostre país s'ha de tractar amb molta seriositat i rigor, aquest ha estat l'element determinant de la nostra decisió, havíem de tractar el tema en termes fiscals o en termes medio-ambientals? Havíem de pensar amb la butxaca o amb el cor? Tal vegada perquè siguem els darrers romàntics d'aquesta terra ens decidírem a pensar amb el cor, en aquest cas però, com veurem, el sentiment ecologista coincideix totalment amb les recomanacions de la Comunitat Econòmica Europea, estam obligats, per tant, com a membres d'aquesta comunitat a adequar la nostra normativa a la comunitària, i no sols perquè pertanyem a la Comunitat Econòmica Europea, ni perquè ara està de moda esser ecologista, sinó perquè ens convé; i ens convé per dos motius fonamentals: per gaudir d'una millor qualitat de vida i per rendibilitat econòmica.

No ho dubtin, senyors del Govern, en una economia bàsicament turística com la nostra, la inversió en el medi ambient serà la més rendible. Anem, per tant, a defensar aquesta esmena a la totalitat no amb criteris fiscals sinó amb criteris medio-ambientals.

La cura del medi ambient és una qüestió molt més complexa, delicada i seriosa que el simple, incomplet i tan limitat objectiu que pretén aquest projecte de llei. Una política ambiental eficaç ha de partir d'una unitat global de gestió, sinó les gestions seran parcials, de vegades contradictòries i en general de poca eficàcia. Les aplicacions d'una economia convencional tenen clares limitacions i insuficiències per tractar la complexa problemàtica ambiental, més encara si aquesta s'analitza a partir de la teoria de les externalitats per explicar el comportament de

productors i consumidors, vist respectivament com a contaminadors i contaminats; per tant, no és possible solucionar els problemes ambientals únicament mitjançant els mecanismes econòmics, encara que són instruments que poden ajudar a realitzar una gestió ambiental si van inclosos dins una visió i voluntat política global.

La filosofia aplicada a l'exposició de motius d'aquesta llei parla de preservació d'actuacions contaminants i pertorbadores del seu equilibri natural, mantenir l'entorn geogràfic de la Comunitat Autònoma i tractar d'evitar tant com sigui possible les accions que puguin arribar a degradar-lo, controlar les possibles accions pertorbadores, objectius de preservació del medi ambient, etc., però l'objectiu real i concret del projecte de llei es limita a una recaptació d'imposts sobre unes poques i determinades actuacions deixant-ne de banda moltes altres que ni tan sols tenen regulació de preservació o si en tenen no s'aplica, i en general són molt més contaminants i pertorbadores del medi ambient; a més, els ingressos obtinguts d'aquest impost no queden fermats a cap missió concreta i passen als ingressos generals dels pressuposts, la llei en cap moment menciona un fi concret que repercuteixi en la millora o benefici del medi ambient, en realitat només és una mena d'indemnització o compensació pel dret d'utilització i contaminació dels béns comuns del medi ambient, i no contribueix a cap tipus de preservació o correcció d'actuacions contaminants i pertorbadores.

Aquí, per tant, ja falla en gran part la filosofia de l'exposició de motius que inspira la present llei. L'aplicació d'aquest impost, segons els termes establerts al projecte, sols afecta les instal·lacions i estructures que es destinin a les activitats de producció, amagatzament, transformació, transport i subministrament d'energia elèctrica i de carburants i combustibles sòlids, líquids o gaseosos i també a comunicacions telefòniques o telemàtiques llevat de les no subjectes i de les exemptes, però també n'hi ha moltes altres que només beneficien el productor i tenen un impacte més furiós, contamineu, pertorben o degraden molt més que les afectades per la present llei i no tenen cap prevenció, regulació o indemnització, per exemple noves urbanitzacions, urbanitzacions no recepcionades pels ajuntaments, nous allotjaments i edificis d'activitat turística, plantes embotelladores, camps de golf, ports esportius, rètols i tanques publicitàries al medi rural, explotació de pedreres i graveres, cementiris de cotxes i ferralla, abocadors, i així podríem continuar.

És així que aquest projecte de llei denota únicament la consideració del medi ambient com a font de recursos fiscals en lloc de veure'l com a patrimoni ambiental a preservar globalment. El sistema fiscal aplicat en aquest cas es basa en el principi qui contamina, paga, definit l'any 1972 per la OCDE i aprovat posteriorment per la CEE, de llavors ençà l'eficàcia ambiental d'aquest principi, conegut com a "PPP", i perdonin el meu francès però deu ésser una cosa com les príncipes poluer payer, ha estat debatuda moltes vegades perquè l'aplicació, per part d'alguns països, no ha tingut una correcta interpretació i que freqüentment això s'ha traduït com a una llicència per contaminar, pagant, que significa que es pot contaminar il·limitadament i pagar limitadament, la qual cosa en termes econòmics es donar un subsidi, en termes globals el "PPP" implica que els costos de les mesures de prevenció i lluita contra

la contaminació han d'ésser imputats al contaminador al contrari que aquest present projecte que només articula un sistema de recaptació però no estableix res sobre prevenció i reducció de la contaminació.

Un altre aspecte important del "PPP" és que no ha d'ésser exclusivament un principi de compensació dels mals causats per la contaminació; de vegades també, no és fàcil determinar a qui s'ha d'imputar el cost, perquè s'hauria de distingir entre contaminador físic, real, potencial, i l'usuari; el contaminador no sempre és responsable real de la contaminació, o bé sols se'l pot considerar com a parcialment responsable, a més a més en aquest projecte es podria interpretar una certa contradicció respecte dels criteris que actualment s'apliquen a les avaluacions d'impacte ambiental, que és el de diferenciar els béns socials respecte dels costos ambientals.

Insistim en una sèrie de repetides recomanacions i principis bàsics de la Comunitat Econòmica Europea en el seu programa d'acció ambiental, textualment diuen "l'adopció clara del "PPP" significa que s'ha de corregir la contaminació i el seu cost serà absorbit pel causant i repercutit en el preu dels béns i serveis produïts", continua "és important distingir la pràctica entre la funció d'incitació dels cànon i taxes d'eficàcia econòmica i el seu paper com a font d'ingressos per a les administracions públiques, actualment predomina aquesta funció i és important no prolongar aquesta línia molt de temps", això són recomanacions de la Comunitat Econòmica Europea, afegeix "l'aplicació del "PPP", en el fons, allò que pretén és fer repercutir sobre l'agent causant de la contaminació els costos corresponents, i no en el sentit que en pagar pot contaminar, sinó fonamentalment que ha de pagar mitjançant la introducció de mesures correctores que evitin la contaminació".

En els primers anys, la política ambiental de les comunitats europees es va desenvolupar a través d'accions destinades a reduir o a frenar la degradació del medi ambient, especialment la contaminació amb una finalitat correctiva i parcial, actualment la Comunitat Econòmica Europea considera que resulta urgent l'avaluació de les polítiques ambientals correctives i parcials cap a accions preventives i globals incorporant la variable ambiental a tots els programes, industrials, energètics, agraris, turístics, de transports i d'altres. Com a principal conseqüència d'aquests tipus de recomanacions actualment la Comunitat Econòmica Europea té una tendència clara a reformar el "qui contamina, paga" en una doble direcció: una primera dirigida a ampliar la responsabilitat del contaminador que el fa responsable de tots els mals ambientals produïts o que puguin produir-se en el futur; i una segona, en el sentit de fer-ne un instrument econòmic eficient i no un instrument equitatiu.

Per tot això, suggerim al Govern que tenguí ben present en tot moment aquestes recomanacions del programa d'acció ambiental de la Comunitat Econòmica Europea i no en faci una interpretació parcial i errònia per tal d'assolir únicament uns interessos que fan massa dúctil el concepte que mostra sobre el medi ambient. Aconsellam una urgent unificació de competències ambientals per poder tractar i resoldre globalment els problemes ambientals i no fer-ho d'una manera, diríem, tan esburbada com demostra aquest projecte de llei.

Aquests són, en definitiva, els principals arguments que justifiquen sobradament, al nostre entendre, l'esmena a la totalitat, això no significa que estiguem en contra d'una llei que, inspirada en els principis que hem exposat, prevengui i respecti el medi ambient d'actuacions contaminants, de fet, el Grup Parlamentari del PSM i EEM havíem decidit presentar un text alternatiu, lamentablement, la tramitació urgent, coincidint amb la discussió dels pressuposts, ha fet impossible la confecció d'aquest text alternatiu amb el rigor que el tema i aquest Parlament mereix, naturalment; tampoc ens volem erigir en defensors, en abanderats en exclusiva de la defensa del medi ambient proposant, al marge del resultat de la tramitació d'aquest projecte de llei, la creació d'una comissió parlamentària de seguiment i adequació de la nostra normativa a la comunitària en matèria medio-ambiental que podria culminar en la redacció d'una llei que en realitat respongués als principis de l'exposició de motius.

No dubtin que el medi ambient és el tema prioritari d'aquest país i cal que tota la societat en prengui consciència. Si la nostra proposta la consideren positiva els oferim la nostra modesta col·laboració, a la vegada ens pareix positiu que la Conselleria d'Economia i Hisenda intenti resoldre el finançament d'aquesta comunitat a costa de gravar empreses estatals sempre que això no repercuteixi en el ciutadà d'aquest país ni s'utilitzin instruments legals prevists per a una funció totalment distinta.

En funció d'aquests criteris demanam la devolució d'aquest projecte de llei al Govern i, si ho troba convenient i necessari, presenti una nova proposta de finançament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Altres grups que hi vulguin intervenir? Té la paraula el Sr. Martínez de Dios, pel Grup PP-UM.

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta Primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat.)

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sr. Presidente, perdón, Sra. Presidenta, Sras. y Sres. Diputados. Por el Grupo Parlamentario PSM i EEM, se presentó también con fecha 4 de diciembre una enmienda a la totalidad del proyecto de ley que hoy debatimos en esta Cámara proponiendo su devolución al Govern basandose en un escueto motivo que no cubre más allá de una línea y media en una cuartilla.

Bien, la filosofía que inspira la presente ley esta en contradicción con los fines que se persiguen o que se pretenden; bueno, ésta es una simple afirmación que ha tenido su complemento en la argumentación que se ha tratado de explicar en la intervención que me ha precedido y que no incide tanto en el análisis del proyecto de ley, como tal proyecto de ley fiscal, como en una exposición de lo que es un ideario político en materia de medidas de protección del medio ambiente, lo que ocurre es que la filosofía que inspira el presente proyecto, que esta recogida en el párrafo cuarto de la exposición de motivos, y tengo que puntualizar que la exposición de motivos no es un adorno de la ley sino que es la explicación técnica de todo el desarrollo normativo que va a venir después, pues ahí se indica

cual es la filosofía de esta ley, que lo único que pretende es que determinadas empresas que utilizan fundamentalmente aquella parte del territorio que no es urbano, que es rústico, que esta calificado como no urbano, estén sometidas a un impuesto.

Pero esto que será objeto de atención posterior, cuando tenga que debatir la enmienda del Grupo Parlamentario SOCIALISTA, haciendo determinadas precisiones y saliendo al paso ya de voces que oigo por ahí que rumorean, pues tengo que señalar que la filosofía de este impuesto lo que pretende es que los efectos que el impacto de estas instalaciones, de este utillaje de determinadas empresas mercantiles que tienen animo de lucro, producen en el medio ambiente paguen un impuesto, es decir, aquí se ha estado hablando de que este impuesto no es finalista, y efectivamente, ningún impuesto es finalista, así lo define la Ley General Tributaria en su artículo 26, apartado c, creo que es, al señalar que son impuestos los tributos exigidos sin contraprestación, es decir, que así como el otro día veíamos que al fijar el canon del agua en el que se debatió hasta la saciedad el concepto finalista o no finalista del impuesto, si tenia que llamarse canon o tenía que llamarse impuesto en una discusión bizantina y sin mucho rigor técnico.

En este caso esta perfectamente claro que estamos ante un impuesto que lo que pretende es recaudar, pura y sencillamente, ¿y por qué razón? puesto que las competencias en materia de protección del medio ambiente están reconocidas a la Comunidad Autónoma en su Estatuto, como dice también la exposición de motivos, puede recurrirse a una serie de medidas, y una de ellas es la aplicación de un impuesto sobre determinadas actividades, que en este caso no son actividades sino elementos de un patrimonio pero que sin que constituyan ningún factor determinante de un hecho imponible que esté sujeto a otro tributo.

Esta claro que no es lo mismo lo que se deriva de los fines políticos de una medida como ésta, que están determinados, como ya he señalado con anterioridad, en virtud de unos principios de actuación que tratan de corregir una situación que no es deseable para este territorio, de obtener recursos que se necesitan para atenciones de defensa del medio ambiente y que desde luego no se identifican con lo que son los fines partidistas, que en otras ocasiones inspiran las propuestas de ley o proposiciones no de ley que se han debatido ante esta Cámara. Por lo tanto, este proyecto de ley tiene una finalidad, un objetivo muy específico, muy claro, gravar instalaciones situadas en su territorio correspondientes a aquellos sujetos tributarios que se han definido de manera concreta en la ley.

Por lo tanto, aquí no estamos tratando de incidir en la discusión de cuales son los problemas, cuales son las atenciones que la política medio ambiental nos exige, sino simplemente de una medida concreta, que buscando también el impacto que producen en el medio ambiente por sus consecuencias, por sus connotaciones ecológicas de determinadas instalaciones, un media para recaudar, porque tengo que señalar que los impuestos no son nada más que un medio, al igual que otros tributos, de obtener recursos, para lo cual la configuración del hecho imponible es una cuestión decidida de manera puramente voluntaria por el artífice de la norma fiscal.

En esto, como en otras materias, se pueden tener todas las opiniones que uno quiera, la libertad de manifestarse es

totalmente amplia, pero aquí, señores diputados, lo único que estamos debatiendo es un proyecto de ley fiscal, con un ámbito de aplicación concreto, con un objeto fiscal también muy precisado y con una base imponible determinada de acuerdo con unos criterios técnicamente correctos, y estas son las cuestiones que aquí se tienen que debatir y se tienen que plantear para mantener enmiendas que apoyen las propuestas de rechazo del proyecto, todo lo que no sea esto es simplemente hacer invocaciones que, como decía antes el Sr. Pascual, son brindis al tendido, al sol, en fin, a la concesión fácil y sin riesgos.

Yo les invito a ustedes, señores del PSM i EEM, que por esas dudas que han planteado inicialmente, porque creo que actúan siempre de buena fe, que actúan en virtud de unos principios que pueden no compartirse pero que considero que son sinceros y que les ha ofrecido el proyecto de ley una duda intelectual, y en el fondo la filosofía de este proyecto ustedes la comparten porque consideran en primer lugar que hay que proteger el territorio, y más el pequeño territorio de este archipiélago, de los embates de una agresión que lo deteriora por momentos en grado creciente, y en segundo lugar porque saben ustedes, lo mismo que nosotros, que estamos sometidos a un cerco fiscal que nos impide obtener los recursos, la participación en aquellos medios financieros que esta comunidad provee al estado, en general, que se nos niega esta participación y que de alguna manera tenemos que cumplir con los objetivos políticos en los que estamos empeñados, que no son partidistas, sino los generales que interesan a esta comunidad.

Y en ese sentido hago esta invocación para que, puesto que he visto ese principio de duda inicial en relación con la postura que debían de adoptar ante este proyecto de ley, la sincera invocación que comparten algunos de sus presupuestos, que lo más correcto, después de que yo haya argumentado que su enmienda no se constriñe a una cuestión puramente técnica en relación con el proyecto de ley, es que se produzca por su parte el acto generoso y valiente de retirarla, eso supondría que ustedes sí son realmente progresistas, que han captado el alcance de este impuesto, que no es nada más que la forma de tantear e incidir en la vaguedad de una norma, me refiero a la LOFCA, que después de enumerar una serie de impuestos o medios de financiación de las comunidades autónomas, al referirse a los propios, solamente sienta unos principios y no enumera sobre qué hechos determinados de la vida económica o jurídica puede actuar con verdadera independencia una comunidad autónoma.

Este impuesto es pionero, como usted dijo es una iniciativa osada, avanzada, progresista, hará escuela, tendrá mayor o menor éxito, pero nos la copiarán, y ustedes tendrán la grandeza, en el supuesto de que retiren su enmienda, de subirse al carro de los responsables de una iniciativa que sentará escuela. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Començarem pel principi, que és per on es comencen les coses. Que l'esmena a la totalitat va parèixer molt breu al Sr. Martínez de Dios? Jo crec que la quantitat de paraules no significa qualitat, i en aquest cas crec que es fa bo allò de poques paraules sobren si amb poques paraules es diu exactament tot el que es volia dir, i llavors ha seguit el fil conductor en tota la meua exposició, que no ha estat un ideari polític, no estic d'acord amb vostè en això, Sr. Martínez de Dios, ha estat una defensa tècnica, ens hem subjectat estrictament a la normativa comunitària, possiblement de tot el que he llegit de normativa comunitària, una tercera part estava entre cometes, i aquesta normativa posa a la vista les grans contradiccions d'aquest projecte de llei.

Projecte de llei fiscal, ha dit vostè, bé, si és un projecte de llei fiscal, o bé retirin tota l'exposició de motius o sinó estarà en contradicció amb tota la normativa comunitària respecte de la protecció del medi ambient, si l'única cosa que pretén és gravar determinades empreses, un utilitatge, que ha dit vostè, en aquest cas no facin un impost de preservació del medi ambient, facin un cànon d'utilització del domini públic, avui ens trobam amb un cànon.

Haguéssim estat d'acord amb vostès, amb aquesta llei, si no s'escuden en el medi ambient, no sé si hi havia altres mitjans tècnics per fer-ho però ja li he dit al principi que l'exposició de motius condiona tota la nostra decisió, no podem estar d'acord que es contradigui tot l'esperit que inspira els principis moderns de preservació del medi ambient amb una llei que els contradia totalment, retirin aquesta exposició de motius, com deia el Sr. Pascual, canviïn el nom i no parlin que el medi de vida s'ha de respectar i preservar d'actuacions contaminants i pertorbadores del seu equilibri natural.

No diguin que tenen la gestió en matèria de protecció del medi ambient, perquè aquí no fan protecció del medi ambient, simplement fan pagar un utilitatge, vostè ho ha dit, no diguin que la gestió d'aquestes polítiques per mantenir el seu entorn geogràfic i tractar d'evitar tant com sigui possible les accions que puguin arribar a degradar-lo, no evitaran res, o pretenem que retirin els pals i les línies conductores telefòniques, telemàtiques, etc. ?

No ho diguin, per això es presenta en l'ànim de tots la idea que l'acció pública en matèria de medi ambient ha de suposar la implantació i el desplegament de mesures de policia administrativa destinades a controlar les possibles accions pertorbadores contra aquest àmbit, en el qual la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ja ha assumit les seves responsabilitats, no preserven el medi ambient, preservació del medi ambient seria gravar unes empreses contaminants i que aquest gravamen es destinàs a corregir aquests efectes contaminants de les mateixes empreses, bé que elles ho fessin per pròpia iniciativa o a través de bonificacions, jo aquí no he vist cap bonificació per substituir un quilòmetre de línia, per fer subterrània una estesa, que això seria meravellós, a tots els municipis de les Illes hi ha la gran batalla d'intentar que GESA i Telefónica facin les línies subterrànies perca tots els frontis, totes les façanes estan espenyades pels fils elèctrics i conductors.

Introdueixin una bonificació quan les empreses adoptin aquestes mesures correctores, nosaltres intentarem fer via a les esmenes, i sobretot, parlant en termes fiscals, presentin una llei clara que no embulli en el tema del medi ambient i votarem a favor, i això ho saben vostès, estarem d'acord sempre que no signifiqui gravar els ciutadans d'aquestes illes, això és difícil, ho reconeixem.

Quant a medi ambient, els hem fet una proposta, una comissió parlamentària per adequar-nos a la normativa comunitària, jo crec que això no és gens partidista, ha estat una proposta progressista, ara tothom té el patrimoni d'esser ecologista i progressista però la nostra, a més a més, és europea, i avui, això també està de moda, i vostès se n'haurien de preocupar, o vostès no tenen vocació europea? Estan dins el Mercat Comú, estan dins la Comunitat Econòmica Europea, aquests dies es discuteix el futur de la Comunitat Econòmica Europea, és que tota la normativa dictada fins ara no ens interessa? Jo crec que això és vital i, sincerament, no veim contradiccions en la nostra actuació ni veim motius per retirar l'esmena a la totalitat.

Altra cosa és el que puguem fer via esmenes, que tal vegada el dia que es debati el dictamen podríem canviar el sentit del nostre vot si les esmenes anassin en un sentit o en un altre. U, que aquesta llei sigui una llei de finançament, sense mesclar-hi el medi ambient per mig; dos, que sigui una llei de protecció del medi ambient i actui en conseqüència, i també estarem amb vostès. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Bien, voy a ser muy breve porque creo que no debemos alargar este debate, ya que usted no ha aceptado la invitación que yo le hacía sobre la retirada de la enmienda. Su enmienda por escrita es concisa, es una afirmación rotunda, pero usted tiene que convenir conmigo que las razones de las afirmaciones hay que exponerlas, hay que motivarlas, no nos puede exigir que por un acto de fe creamos en lo que usted dice y en consecuencia no apoyemos el proyecto de ley que se trae a debate en esta cámara, lo rechazamos y se lo devolvamos al Govern, tenemos que fundarnos en razones, en motivaciones, que en este caso, creo que deben ser de naturaleza puramente técnica.

Seguimos insistiendo ahora en la distinción entre lo que es un impuesto y aquellos otras tributos que no tienen afán recaudatorio, pero ésta no es la cuestión, yo he dejado perfectamente claro que toda norma fiscal se configura por su autor a su imagen y semejanza, con el propósito definido de conseguir lo que dice en la exposición de motivos, en concreto, esta ley y en la normativa donde se desarrollan estos principios, y no va mas allá de eso. Dentro de las medidas de protección del medio ambiente, que existen muchas, muchísimas, una de ellas es la aplicación de un impuesto y por ese camino se ha ido, y se trata por otra parte de una experiencia pionera y que será objeto de discusión y de examen, hasta tal extremo que aquí ya se han

querido ver los fantasmas de la inconstitucionalidad, como fórmula mágica de rechazo a la misma.

Sr. Sampol, nosotros tenemos tanta vocación europea como el que más, aspiramos a integrarnos en la Comunidad Europea con todos los inconvenientes y con todas las ventajas que ello pueda suponer; no creo que sea muy feliz la referencia a la conferencia que ayer se celebró en donde no no hemos obtenido grandes éxitos, salvo el reconocimiento a la solidaridad comunitaria pero sin fijar ni fechas ni medidas para plasmar esa ayuda de los países ricos de la Comunidad a aquellos otros que están menos favorecidos, ésta sí que es una pura invocación demagógica, no por su parte, sino por los medios informativos, que pregonan y dan alarde al éxito del Presidente González, cuando este éxito no es nada más que el simple reconocimiento de una situación, pero no más allá de este límite que se ha establecido, cito esto porque usted lo ha señalado, y que no se me alteren los que apoyan al Sr. González, al padre de la patria.

Siento mucho que usted considere que en esas dudas, de carácter intelectual, que tuvo cuando expuso aquí la motivación de rechazo a la ley, no se hayan derivado hacia lo que sería un apoyo y una discusión en comisión o en ponencia de este proyecto de ley pero sin el condicionamiento previo de haber sido rechazada una enmienda a la totalidad, lo siento sinceramente y espero que en otra ocasión ustedes no se hagan sordos a mis palabras, que se hagan eco de las mismas, y de verdad, como se reconocía aquí, en esta cámara el otro día, vean que tenemos talante de diálogo, que tratamos de llegar a soluciones conjuntadas, puesto que para eso estamos aquí, para buscar soluciones y no simplemente para oponernos porque sí, la oposición, como se ha dicho muchas veces, debe ser constructiva, y esperamos de su imaginación y de sus conocimientos que nos brinden soluciones y nos indiquen allí donde está el error, y en la medida en que esto sea razonable y que no incida sobre las motivaciones políticas o los fines perseguidos en los proyectos de ley, a los que nosotros damos soporte porque somos el Grupo mayoritario, y por lo tanto el soporte y apoyo del Govern de esta comunidad, les atenderemos con el mayor de los cariños. Gracias.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat.)

1.3) ESMENA R.G.E. NÚM. 3181/91 PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam a continuació al debat de l'Esmena de Totalitat número 3181, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA. Per fer la defensa de l'esmena, per part del Grup, té la paraula el Diputat Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. A part d'alegrar-nos pel coneixement extraordinari que s'ha demostrat en aquesta Cambra sobre els acords de Maastricht, coneixements que deu tenir un sol diputat i que van en contra dels coneixements dels comentaristes internacionals, nosaltres ens alegrem que hi hagi un diputat tan ben informat i passarem a debatre el tema que ens ocupa que no és ni la configuració de la Comunitat Econòmica

Europea ni el nou tractat europeu, sinó un impost, simple i senzill.

Una vegada més, senyors diputats, i en molt poc temps, un any, ens trobam en aquest Parlament autonòmic amb la creació d'un nou impost pel Govern conservador, que sistemàticament utilitza la bandera política de la gran càrrega impositiva que existeix en el nostre país. Quatre impostos autonòmics, en un any, bingo, loteries, cànon d'aigua i energia, ens pareixen molts perquè en aquesta introducció no protestem davant la incoherència del Govern PP-UM, no es pot fer, senyors diputats, carregar constantment sobre la càrrega fiscal d'aquell país nostre i ésser els capdavanters en la creació d'imposts, quatre en un any.

Els homes i les dones de la nostra terra s'han d'adonar que les cançons de sirena dels paradisos fiscals, que propugnen a Madrid els representants màxims del Grup del Partit Popular, es converteixen, quan arriben a la comunitat autònoma, en realitats que se'n duen, cap a altres llocs, els nostres doblers; dit això, que s'havia de dir, hem de passar a veure la darrera de les pressions impositives, de moment, ideada pels conservadors del Govern del Partit Popular del Molt Honorable Sr. Gabriel Cañellas.

Hem de dir que aquest impost, les coses s'han de reconèixer, és un impost creat amb molta habilitat, amb la gran habilitat que un pot reconèixer, i que en la nostra opinió hauria d'haver utilitzat el Govern per a coses bastant millors; juga amb les paraules, fa un joc de llums i ombres, juga amb els conceptes, amb una recerca inútil en la nostra opinió, per evitar els diversos motius de possible inconstitucionalitat que té aquest projecte de llei, és, i em perdonen la comparació, com a aquell esquidador que corre un slàlom i ja al final de les nombrosíssimes corbes, o girs, que fa, perd l'equilibri i arriba a la meta rodolant, és el que nosaltres creim que li passarà, a aquest impost.

En primer lloc, hem de veure el títol i l'exposició de motius; altres companys diputats han parlat ja d'aquell títol i han parlat de l'exposició de motius. El títol, Impost sobre Instal·lacions que incideixen en el Medi Ambient, sobre quines instal·lacions? Totes, qualcuna, una determinada? Per l'articulat, encara reforçat amb una de les esmenes parcials del Partit Popular, sobre unes molt determinades instal·lacions, amb noms i llinatges que no han posat, perquè, evidentment, no es poden posar, i que a part que poden o no contaminar, tenen una característica comuna, que la majoria del capital és públic, no tot, la majoria del capital és públic; que contaminin o no, importa poquíssim, l'important és carregar un impost que teòricament, i dic teòricament, no afecta empreses que tenen ubicació en aquestes illes, exceptuant GESA, o en aquell cas, que la majoria del seu capital és un capital públic, no s'inclouen ni depuradores privades, ni constructores, i hi ha una gran pregunta, aquestes gran grues que veim al llarg de tot el paisatge de les nostres illes, són més o menys contaminants que els pals telefònics? Vostès, què creuen? No s'inclouen empreses de materials de construcció; les teuleres, són o no són contaminants? Les pedreres, són o no són contaminants?

En resum, no es tracta que contaminin o no les empreses, ho han dit tots els diputats que m'han precedit, exceptuant el defensor del projecte de llei, que curiosament no és el Govern, pareix que és una proposició de llei del Partit Popular en lloc

que sigui del Govern, però bé, no es tracta, com deia, que contaminin o no, es tracta que afecti empreses que curiosament també, en general, són un servei públic.

És paradoxal, senyors del Govern, i nosaltres els proposaríem, si les esmenes de totalitat no arriben a bon port, que ho retirin immediatament, que es digui a l'exposició de motius "en tant que aquestes instal·lacions només a elles beneficia", i és paradoxal, senyors, i demanam un poquet de seriositat quan el Govern subvenciona el Pla d'Electrificació Rural, el Pla de Telefonia Rural, i resultarà que només són aquestes empreses de servei públic qui es beneficia amb aquestes instal·lacions. Jo crec que en l'exposició de motius i tot, senyors del Govern, s'ha d'actuar, o s'ha d'escriure, o s'han de proposar temes molt més seriosos i no dir que les instal·lacions que puguin fer GESA o Telefònica per donar llum a una possessió o a una finca del nostre camp, només beneficien aquesta empresa, i vostès ho diuen al projecte de llei.

Tot allò que intenta l'exposició de motius és fer, ho han dit el Sr. Sampol i el Sr. Pascual, una autèntica cortina de fum per amagar que aquest impost no té res a veure ni amb la protecció directa, ni indirecta, del medi ambient. Si fos així, si tengués intenció de millorar el medi ambient estaria previst que les mesures correctores que imposassin, les empreses que fossin, tendrien una certa desgravació, com que això no és així no entenen que si una empresa lluita contra la pol·lució visual, sonora, etc., no tenguí cap benefici; la llei es converteix, en definitiva, quan hagin pagat en una espècie de patent de cors que diu vostès paguin i continuïn fent les instal·lacions, atemptin el que atemptin contra el medi ambient, ja nosaltres -diu el Govern- prendrem les mesures per compensar la població d'aquesta pol·lució ambiental que vostès fan. Aquesta és, realment, la gran filosofia de l'impost, i aquesta filosofia converteix l'impost en un impost anti-proteccionista, no és un impost de mesures correctores del medi ambient, és un impost per donar una patent de cors perquè els qui pol·lucionen puguin continuar pol·lucionant, havent pagat el seu impost; no els qui pol·lucionin, una sèrie d'empreses molt determinades que pol·lucionen.

Són llums i ombres tota la llei, surten de l'exposició de motius i del títol i se'n van a l'articulat; l'articulat es converteix en un joc a què tots hem jugat qualche vegada d'ombres xineses, i ara ho explicaré; l'impost es defineix com a un impost de caràcter directe i de naturalesa real que grava el patrimoni, definició que dóna el projecte de llei, no és ni una cosa ni l'altra, no és -encara que ho paregui o ho vulgui parèixer- un impost directe sobre el patrimoni, és un impost indirecte sobre la facturació de les vendes, encara que no sigui teòricament repercutible -i després entrarem en aquesta discussió- no té naturalesa real ja que els béns gravats no són els béns gravats, no jug amb les paraules, és la llei que juga, sinó una estimació efectuada sobre la facturació.

L'impost no serà repercutible, i si és així, es converteix en un impost sobre la renda de societats o un impost sobre els beneficis; però ens demanam, com no s'ha de repercutir, l'impost? Actualment, dins uns límits, hi ha una sèrie de productes que teòricament estan gravats en acords nacionals per a fixació de preus, els preus d'aquestes empreses tenen un cert marge i grau de llibertat, d'aquí a un any pràcticament el tendran tot, vostès creuen que les empreses pagaran fora del seu

compte d'exploració una quantitat molt important, no ho hem d'oblidar, i tenint llibertat per posar els preus no incrementaran els preus en la mesura que considerin oportuna? No vol dir que incrementin els preus per una qüestió d'igualtat de mercat, que és obligatòria en certs casos, en altres, no, no vol dir que incrementaran els preus només en aquesta comunitat autònoma, poden incrementar els preus a la resta del país, per la qual cosa l'impost es repercutirà per tot, llevat que, cosa que també és possible, si aquest impost arriba al final, cosa que nosaltres no creim, quan la resta de comunitats autònomes l'apliquin, la repercussió caurà altra vegada damunt tots; per tant, ficció la no repercussió a curt o a mig termini. L'objectiu que no es repercuteixi, en la nostra opinió, està condemnat al més absolut fracàs.

Jo comprenc, senyors del Govern, que és molt difícil esquivar tots els esculls que es presenten quan un vol dir una cosa i en diu una altra, això és molt mal de fer. Es comprèn que es dediquin cinc articles a definir el patrimoni, el que és el patrimoni, i després, quan es planteja el que volen que sigui aquell patrimoni, el deixin absolutament al marge i converteixin el patrimoni en un percentatge damunt la facturació, tots els articles que parlen del patrimoni no serveixen res més que com a cortina de fum, per poder dir això és un impost del patrimoni, vostès no s'oblidin, encara que el patrimoni és una altra cosa.

I per damunt que diuen aquesta confusió, o aquestes llums i ombres, es fiquen en un problema de consideració de caràcter pràctic. Hi ha un article que diu que s'exclouen les vendes a la menuda, exactament, com exclouran del compte d'exploració de REPSOL, o de CAMPSA, o de ELF, l'any 1994, o de ESSO, l'any 1994 o 1995, les facturacions internes i les facturacions de les seves gasolineres? Com faran aquell canvi? Com exclouran dels comptes de butan, o de propan, les facturacions a particulars, les directes a particulars? És una situació autènticament confusa perquè després, com analitzaran els comptes d'exploració de cada una d'aquestes empreses, que són de caràcter nacional i tenen compte d'exploració nacional? Com imputaran subvencions, que hagin pogut rebre, en el cas particular de les Illes? Moltes confusions perquè això vagi bé.

No crec que valgui la pena entrar en aspectes purament tècnics, perquè la llei és un sol article, és l'article 8, tota la resta és cortina de fum per amagar el que en diu. Però crec que ens hem de fer, abans d'acabar, un conjunt de preguntes, per què el Govern ha plantejat un impost d'aquesta manera? Per què el Govern ha plantejat un impost, com he dit abans, d'ombres xineses i quines conseqüències pot tenir aquest impost per a la Comunitat Autònoma? Crec que són les dues preguntes fonamentals i que ens han duit a presentar aquesta esmena a la totalitat.

La primera pregunta és per què presenta aquest embull de conceptes, crec que s'ha de contestar que per un intent d'eludir la possible inconstitucionalitat d'aquell tipus d'impost, i faré una explicació de tot l'entramat inconstitucional que pot caure, possible inconstitucionalitat, he dit.

Si l'impost és un impost sobre vendes, sobre facturació, això és un fet que ja està gravat per un altre impost, que és l'IVA, i en molt poc temps, en dos o tres anys, caurà dins la competència comunitària pel procés d'harmonització fiscal dels països de la

Comunitat Econòmica Europea, per tant, no es podria dir que és un impost sobre facturació, i no es diu, primer tema.

Si és un impost sobre beneficis, tinguin en compte que no és repercutible, per tant, surt del compte d'exploració, està gravat també per l'Impost de Societats, i per tant, és inconstitucional, no podien dir que és un impost sobre beneficis perquè es convertiria en un impost inconstitucional, encara que haurien de dir que no era repercutible perquè no fos un impost sobre facturació.

Afecta només persones jurídiques? Òbviament, si diguéssim persones jurídiques i físiques seria inconstitucional perquè hi ha un impost sobre el patrimoni de les persones físiques, però entra en la contradicció que si hi hagués una empresa individual, i no sé si n'hi ha alguna, que exercís les mateixes activitats de les descrites als fets imposables no estaria gravada, i per tant incorreria en la situació d'inconstitucionalitat que no tots els espanyols serien iguals davant la llei, com diu l'article 14, d'aquí tot aqueix embull, tot aqueix entramat de llums i ombres; deim una cosa, és una altra, perquè la cosa que és no la podem dir i el que deim és tan complicat que segurament tampoc pot esser, i perdonin tot aquest joc de paraules però crec que és una definició dita d'una altra manera del que és aquest projecte de llei, és complicat el que he dit però és que el projecte de llei encara ho complica molt més.

I ja una cosa, com a darrer punt -si em permet, Sr. President- les conseqüències del projecte de llei, i és molt important. Parlem d'un impost que afecta els sectors estratègics més importants per a l'economia de la nostra comunitat autònoma, el Sr. Pascual deia que són vitals les comunicacions en aquesta comunitat autònoma, l'impost afecta telecomunicacions i telemàtica.

Jo dic que és vital el foment, i ho hem dit tots en aquest Parlament, de l'alta tecnologia dins les empreses d'aquesta comunitat autònoma, el Govern també ha duit una política d'aquest tipus, ha viatjat molt al Japó, han anat en comandita al Japó, per dur empresaris del Japó per invertir aquí alta tecnologia, els regalim terrenys, no els volen, i per damunt, una de les primeres empreses que pot iniciar un procés d'alta tecnologia, i que el té iniciat en aquesta comunitat autònoma, la gravam amb un impost de 500 o 1000 milions de pessetes, i encara si fa aquest tipus d'inversió també estarà gravada per aquest impost tecnològic; és a dir, vostès creuen que Telefònica tindrà interès a fer noves inversions amb suport tecnològic de la Comunitat Autònoma? Vostès, ho creuen? Lògicament, haurà d'internacionalitzar els costos i evitar un procés d'inversions, que per damunt li produeixen més despeses.

I de GESA o de REPSOL podríem dir el mateix, són empreses que tenen potencial econòmic per ajudar al desenvolupament industrial punta de la nostra comunitat autònoma. Els impostos, senyors del Govern, no són indiferents, no són mai indiferents, els impostos afecten una política econòmica determinada i aquest afecta la política de captació d'empreses punta, i lògicament retrardarà o farà inviable la instal·lació, en la nostra opinió, d'aquestes empreses punta dins la nostra comunitat autònoma.

Senyors diputats, crec que hem deixat perfectament clar perquè el Grup Parlamentari SOCIALISTA s'oposa a

l'aprovació d'aquest impost. Defensem una esmena a la totalitat perquè creim que hem demostrat que aquest impost no defensa el medi ambient, al contrari, és anti-proteccionista ja que dóna una patent de cors a qui pagui, és possiblement, i per molts motius, anticonstitucional, és de molt difícil aplicació justa, i fonamentalment afecta molt negativament el futur desenvolupament industrial de la nostra comunitat autònoma.

En la nostra opinió, és, dels quatre impostos que ja du proposats el Govern d'aquesta comunitat autònoma, dels quals tres, aprovats i un, aturat, a mig i llarg termini el pitjor que s'hagi pogut pujar, el de pitjors conseqüències econòmiques, pitjor que el cànon d'aigua, que ja es dir, perquè el cànon d'aigua afecta directament els consumidors però en general afecta molt menys tot el sistema econòmic de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Li preg que vagi acabant, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Acab ara mateix, Sr. President. Aquest afecta a mig termini els consumidors i a mig i a llarg termini l'evolució de la política industrial de la nostra comunitat autònoma. Creim que tot això basta per demanar que es tanqui la llanterna que fan les ombres xineses d'aquest impost i enviïn l'impost, tot sencer, a la paperera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Altres grups que hi vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sr. President, Sras. y Sres. Diputados. Bien, nos encontramos como al principio. La enmienda a la totalidad presentada por el Grupo Parlamentario SOCIALISTA, después de esa invocación inicial hacia esa enfermiza tendencia del Govern de esta comunidad autónoma y del Grupo Parlamentario que lo apoya a seguir incrementando la presión fiscal apoyando nuevas modalidades impositivas, finaliza con una invocación tremendista a todos los males que se van a derivar de la aplicación de este impuesto, porque no duden ustedes que será aprobado.

Lo que ocurre es que, en medio de estos dos momentos de la exposición del representante del Grupo Parlamentaria SOCIALISTA, se ha concretado y dado alguna explicación, y aunque se trata de afirmar que no tienen alcance técnico, sí lo tienen de las motivaciones en las que se apoyan las enmiendas; se afirma que este impuesto, que la ley define como de carácter directo y naturaleza real, es por el contrario indirecto y grava la producción, pues ésta es una afirmación rotundamente equivocada, podemos afirmar sin temor a equivocarnos, que esta conclusión es errónea, este impuesto no grava ninguna producción, y el hecho de que gravase una producción tampoco supondría que el impuesto, de por sí, fuese indirecto.

No es muy precisa la Ley General Tributaria, sin embargo, cuando define lo que son los impuestos y los clasifica en el artículo 26, sí da las pautas para saber qué impuestos indirectos son única y exclusivamente en nuestro sistema los que gravan el consumo, y aquí lo único que se tiene como elemento fundamental para la aplicación del impuesto son unos determinados bienes que forman parte del patrimonio de la empresa gravada. Tratar de llevar esto y de desnaturalizar el carácter del impuesto, y especialmente en estos proyectos de ley fiscales, no cabe duda que es ser contumaz en el error, ya una practica habitual del Grupo mayoritario oponente en esta Cámara al Govern de la Comunidad.

No vale la pena seguir deteniéndose en hacer más consideraciones sobre este hecho referido a la enmienda y pasar al segundo, donde se afirma también con toda rotundidad que el hecho imponible y la base no se corresponden con la determinación de esto, esta es un verdadero error de carácter técnico, es desconocer el articulada de la Ley General Tributaria, y se lo voy a decir con muy pocas palabras, y no quiero ser molesto pero me exigen, ustedes, que descienda a determinadas explicaciones.

El artículo 28 de la Ley General Tributaria define el hecho imponible como el presupuesto de naturaleza jurídica o económica, es decir, un acto jurídico documentado, una transmisión de un patrimonio, es un hecho de naturaleza jurídica; o económico, la percepción de una renta; estos presupuestos, fijados por la ley, los define para configurar cada tributo y cuya realización origina el nacimiento de la obligación tributaria; luego, quiere decir que el hecho tributario lo configura y lo determina la ley por voluntad del creador de la misma, y en cuanto a la base imponible, no es nada más que la cuantificación del objeto del tributo, puesto que si no hay cuantificación no puede aplicarse el tipo impositiva y, por lo tanto, no habría impuesto.

Esto es tan claro y tan rotundo que no tiene discusión posible. Hay aquí un enfoque técnico incorrecto por parte del redactor de la enmienda, pero además vamos a decir otra cosa y también vamos a acudir a un ejemplo muy claro para explicarlo. La cuantificación del objeto del tributo no supone, para determinar la base imponible, que haya una concordancia entre hecho imponible y la base imponible, por el contrario, esta discordancia se puede producir y de hecho se produce.

Le voy a citar un ejemplo, en el Impuesto sobre la Renta, el objeto del tributo es la renta y la base imponible es un nivel de renta determinada, y en el Impuesto sobre Actividades Comerciales, Industriales, Profesionales, el objeto del tributo es la actividad y la base imponible se determina de una manera completamente diferente, es decir, sobre hechos que no tienen nada que ver, no concordantes, por ejemplo, el dato referido a la población de un núcleo que determina la fijación de la cuota tributaria, estas son cuestiones puramente técnicas y ustedes nos las reflejan como errores del proyecto de ley, y para eso me remito, pura y simplemente, a lo que dice el párrafo antepenúltimo de la exposición de motivos, léanlo con detenimiento y verán por qué procesos se llega a la determinación de la base imponible, así que de error y de falta de correlación, nada de nada, nada de nada, Sr. Alfonso.

En cuanto a la prohibición de la repercusión y de las consecuencias que se quieren sacar aquí, no creo que sea necesario incidir más en esta materia, pues ya que, con motivo de mi primera intervención, expuse que todo lo que suponga incumplimiento del impuesto no supone transformación de su naturaleza, y tratar de configurarlo por este incumplimiento como otro impuesto distinto es una pura afirmación gratuita que no tiene fundamentación de ningún tipo.

Como señalé también en mi intervención anterior, la infracción a la norma puede ser corregida con los procedimientos que establece el propio ordenamiento jurídico, y en el artículo 13 del proyecto de ley se refiere a los procedimientos establecidos por la Ley General Tributaria.

Sobre la última de las enmiendas, la que hace referencia a que no existen bonificaciones, hay que decir que no existen bonificaciones porque no ha sido la intención del legislador el establecerlas, que el objeto tributario está completamente constreñido a lo que dice el artículo 1º. Es, precisamente, la voluntad del legislador.

Y por última, la invocación a la inconstitucionalidad, que este impuesto, en cierto modo, se transforme en un impuesto sobre sociedades es una afirmación también gratuita, rotundamente falsa y que no tiene apoyo, puesto que, como dije también en mi anterior intervención, los impuestos sobre sociedades son personales y directos y su objeto es la renta, y este impuesto no es personal, es real, es sobre bienes que forman parte de un patrimonio; y en cuanto a la cuantificación del hecho imponible, éste, se fija de manera clara y precisa en la exposición de motivos; por lo tanto, todas estas apoyaturas, de carácter técnico, a la enmienda, que no han sido suficientemente razonadas, que no se motivan y que son las únicas que podríamos tener en consideración, las debemos de rechazar y, en consecuencia, pasar a exponer por qué damos apoyo a este proyecto.

Usted ha afirmado que efectivamente hubo habilidad, pero, se tiene habilidad porque la necesidad es la mejor consejera para buscar soluciones audaces a situaciones que no presentan visos de solución, usted sabe perfectamente que la LOFCA ha constreñido a las comunidades autónomas a una pobreza en su financiación, en la dotación de medios, para poder atender las necesidades derivadas de las competencias que se les atribuye en cada uno de sus estatutos.

Resulta que si el hecho imponible ya está gravado por el estado tenemos ahí una cuestión de principio que no podemos soslayar y, por lo tanto, no podemos imponer sobre ese mismo hecho ya gravado por el estado, pero tampoco podemos imponer sobre bienes, actividades o productos que se generan fuera del territorio de la Comunidad, ni tampoco en aquellos aspectos que puedan suponer una limitación a la libre circulación de personas y de bienes, pero sí, con habilidad, por los redactores del proyecto, se ha visto que dentro de nuestras competencias, podemos establecer la posibilidad de un gravamen, de un impuesto, en este caso, sobre determinados elementos patrimoniales que tienen, no tanto la finalidad de establecer medidas correctoras en el medio ambiente sino de gravar la utilización del medio ambiente, y aquí expuse anteriormente dos ejemplos claros, que por parte del interviniente del Grupo MIXTO, se me tuvo que reconocer la realidad y la justeza de la

referencia al hecho de las centrales nucleares implantadas en un territorio, puesto que nadie duda, ni niega, la posibilidad y la corrección de la aplicación de un impuesto por el simple soporte físico de esas instalaciones dentro de un territorio.

Y lo que supone toda esa actividad desarrollada en las zonas de influencia económica de los terceros países, en los que la explotación de sus riquezas marinas está sujeta al pago de un canon, de una tasa, que no es impuesto, es por el simple hecho de estar allí, y esto lo consideramos perfectamente moral, que es perfectamente lícito, que es perfectamente correcto; por otra parte, partamos ya de una consideración que aquí está flotando en el ambiente y no se ha dicho, las normas fiscales lo único que pretenden es obtener recursos, recursos para cumplir determinados objetivos, tengan carácter finalista o no tengan carácter finalista, tengan por objeto compensar la prestación de un servicio, como es en el caso de las tasas, o para establecer medidas correctoras como se trata con determinadas exenciones parafiscales, o como los tributos que no tienen carácter impositiva, que se reconocen en las leyes de régimen local.

Por lo tanto, no hagamos cuestión de principio, no hagamos cuestión moral, de la imposición tributaria, éste es un medio, es un camino que usan legítimamente los gobiernos, porque tienen la responsabilidad de la gestión, porque necesitan medios; yo, ya sé que es inútil invocarles a ustedes que retiren las enmiendas, se mantendrán en el error con esa obcecación que les caracteriza en cuanto a una oposición visceral y no racional a los proyectos de ley que aquí se presentan, pero sí les puedo asegurar que este proyecto de ley hará época, y será difícilmente atacable desde el punto de vista anticonstitucional, por la única rendija que le dejó la LOFCA se ha colado, y sentaremos doctrina, y espero que, en el futuro, tengamos ocasión de discutirla. Gracias por su atención.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Estic convençut, Sr. Portaveu del Partit Popular, que aquest impost farà època, estic absolutament convençut, farà època per la seva confusió, farà època per la seva inconcreció, farà època per la seva impossibilitat de dur-lo a efecte i farà època, també, per esser, crec, el primer impost en aquesta comunitat autònoma sens dubte, i crec que en general, que no ha estat defensat pel Govern, farà època per tot això, el Govern no ha defensat aquest impost, i per això també farà època.

I anem a la seva rèplica. La veritat és que el primer que li hem de dir, Sr. Martínez de Dios, és que no sigui tan rotund en les seves afirmacions, es doni vostè mateix un marge de dubte, que vostè pot estar equivocad també, nosaltres ens el donam sempre, tothom pot estar equivocad, i nosaltres tenim una opinió i vostè en té la seva. La contumàcia en la raó és sempre dels fonamentalistes, que es creuen, com vostè, que estan en possessió de la veritat, això dit prèviament.

Intentaré tomar-li a explicar, si vol li faig en castellà, no tenc cap problema, idò, continuarem en català. El que jo dic no és

que la llei digui que es grava la facturació, això no ho diu la llei, sinó que la llei embulla per dir que quan es grava la facturació es graven els béns, defineix que l'impost és sobre el patrimoni de les persones jurídiques quan la definició del fet imposable és aquesta, en canvi el càlcul de la base és un altre, facturació o vendes. I, encara que vostè cregui el contrari, no és possible que una llei digui una cosa que no és, o que una cosa que és blanca, es negra, per molt que ho digui la llei i per molt que hi hagi la voluntat del legislador, aquesta bombeta ara és com a rosa i aquesta és com a groga, podríem fer una llei que digués el contrari però no deixarien d'esser com a rosa i com a groga.

El Tribunal Constitucional, en matèria fiscal, té nombrosíssimes sentències que diuen que per molt que legislador digui una cosa, les coses són el que són i no són una altra cosa, encara que el legislador ho digui, el legislador no té la sobirania absoluta sobre la naturalesa de les coses, més bé és a l'inrevés, la naturalesa de les coses imposa, o han d'imposar, la realitat al legislador, si el legislador intenta canviar aquesta realitat, normalment les coses no van bé.

Ha fet una referència a l'IAE, i diu que es determinen les bases per una cosa tan rara com pugui esser la població, perdoni, jo comprenc que això, vostè, no té perquè saber-ho, però l'IAE és un impost d'activitats econòmiques, i la població, la situació d'una activitat econòmica, és un dels factors més importants de localització de l'activitat econòmica, no està en contradicció, sinó en perfecta concordança, només per mencionar el seu exemple, no està en contradicció que una activitat econòmica, que estigui a Palma, pagui més que una que estigui a Escorca, sinó que és perfectament lògic perquè una de les primeres coses que se sap és que els factors de localització són fonamentals en tota activitat econòmica, i quant a això no vull dir res més.

No vull entrar en la discussió de la pobresa del finançament, etc., etc. Miri, avui, a Espanya, les comunitats autònomes manegen el 36% del pressupost nacional consolidat, més que molts països federals, i encara arribarem més amunt, encara s'arribarà més amunt; per tant, que les comunitats autònomes, que l'estat, que els ajuntaments, que els llogarets, tenen necessitats econòmiques creixents? Evidentment, i que no hi ha cap administració pública, ni en general, cap privada, que pugui abastar-se amb el que té? També, i que aquell país, amb un retràs que la dreta espanyola va dur durant segles, s'ha d'arreglar en molt pocs anys? -Dreta democràtica o dictatorial, però la mateixa en definitiva, no les mateixes persones, però la mateixa política- També és veritat, i que no s'arregla en deu anys? També és veritat, i que les necessitats són molt més grosses per arribar a Europa? També és veritat; però són totes les administracions públiques, no una, totes, aquesta, els ajuntaments, l'estat, etc.

Per tant, menys plorar i dir clarament, i ho ha dit, i jo li he de donar l'enhorabona, el que passa és que el Sr. Forcades, el Conseller d'Economia, no ho ha sentit, perquè ell va dir una altra cosa, ha dit que ens deixem de contes i que això és un impost per recaptar, d'acord, haguessin començat per aquí, s'haguessin deixat de parlar de medi ambient i, tal vegada, no s'haguessin trobat amb tres esmenes a la totalitat.

Si vostès volen recaptar facin un pot ben fet per recaptar, no hàbil, ben fet, i no posin l'excusa que aquest impost és un

impost que s'estableix a instal·lacions, de medi ambient, i quan parlen diuen que s'ha d'actuar per millora del medi ambient, sinó que diguin això és un impost, com hem dit nosaltres, per intentar quadrar el pressupost, per intentar obtenir 3000 milions de pessetes, i ens importen molt poc les conseqüències econòmiques, que per cert, no les he citades, no m'ha contestat, que pugui tenir; a nosaltres ens preocupa molt el futur d'aquesta comunitat autònoma i ens preocupa, tant o més que al Conseller d'Indústria, a l'anterior, perquè de l'actual, no ho sabem, quin serà el futur tecnològic de la nostra comunitat autònoma, això pareix que no preocupa el més mínim al Govern quan posa l'impost que grava, precisament, aquelles empreses de més alta tecnologia.

Sr. Martínez de Dios, jo li voldria dir una cosa, jo no sé si tenc la raó o no, no ho he sabut mai, el que sí sé és una cosa, tots els impostos, a tots els llocs del món, els defensa el govern, el Govern no deu estar molt content d'aqueix, o no deu tenir valor per defensar-lo quan ha sortit el seu Grup Parlamentari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Pel Grup Parlamentari PP-UM, en torn de contrarèplica, té la paraula el Diputat Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Sr. Alfonso, no podemos actuar por simples impresiones personales, yo he tratado de mantener el debate dentro de unas cuestiones puramente técnicas, a las que se ceñían sus enmiendas. Parece que usted no ha entendido la distinción y la verdadera naturaleza que existe entre hecho imponible y la base imponible, pero, en fin, ya tendremos ocasión de tratar estas cuestiones.

El coste de los impuestos no lo discutimos aquí, el alcance del mismo no lo tenemos aquí, pero sí le voy a poner un ejemplo, el Impuesto de la Renta, que es uno de los que con más presión aplica el estado sobre el ciudadano, constriñe el consumo, y no por ese efecto no deseable de limitar el consumo, lo reduce ni lo suprime, lo mantiene, y cada día, al parecer, con mayor intensidad.

Sin embargo, a lo que yo quiero hacer referencia es a la circunstancia de que su intervención no es siempre congruente. En relación con el hecho imponible, debía de advertirle que usted podría repasar el contenido del artículo 16 de la Ley del Impuesto sobre el Patrimonio, y ahí verá como alguno de sus argumentos no encuentran apoyo y son objetables desde la definición legal que, para la determinación de la base imponible, se fija en este precepto de la ley, usted repáselo y ya tendremos ocasión de discutirlo, pero, a lo que iba, a las contradicciones.

En el Diari de Sessions número 30 del 1 de mayo de 1988, usted acusaba a este gobierno de falta de osadía en la aplicación de las medidas que para la política fiscal y la obtención de recursos le permitía la ley y que, por el contrario, se apoyaba en el hecho fácil de participar en los impuestos, de obtener cesiones de otros que ya estaban establecidos por el estado, como forma de financiación, lo hacía usted como una crítica a la falta de valentía, al oportunismo político del Govern, y hoy, por el contrario, cuando esa razón de la necesidad de ingresos justifica

la presentación de este proyecto, usted actúa de manera demagógica, de manera inconsecuente con sus planteamientos de la fecha a la que me estoy refiriendo.

Pero es más, ayer tuvo entrada en este Parlamento un escrito del Ajuntament de Ciutadella de Menorca en donde el Partido Socialista Obrero Español presentó una moción con carácter urgente sobre la necesidad de conseguir mejores cotas de autogobierno, a esta propuesta se le presentaron dos enmiendas por el Partido Popular en dicho consistorio, y fueron aceptadas por el Partido Socialista Obrero Español, y la tercera, que sustituyó a la tercera propuesta del grupo municipal correspondiente, del Partido Socialista Obrero Español en Baleares, dice: "solicitar del Gobierno central que dote a los gobiernos autónomos de los recursos económicos suficientes para el pleno ejercicio de estas competencias", luego ustedes están reconociendo que el Gobierno central, y no es la primera ocasión, no nos dota de los medios necesarios para atender nuestras responsabilidades de gobierno; esto, lo aprobaron ayer ustedes con 18 votos a favor, sumados a los del PPP, mejor dicho, ayer, no, exactamente el día 14 de noviembre en el Ajuntament de Ciutadella de Menorca.

Por lo tanto, Sr. Alfonso, mayor congruencia, mayor consecuencia en lo que se expone y, por favor, no me den oportunidad de cazarles tan fácilmente, porque entran por la gatera uno detrás del otro, y esto no es demagogia, esto no es fundamentalismo, esto es simplemente estrategia parlamentaria. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Atès que les tres esmenes a la totalitat presentades demanen la devolució del text del projecte de llei al Govern, les sotmetrem a votació conjuntament. Preg als senyors diputats que se situïn en els seus escons.

Començam, idò, la votació. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les esmenes a la totalitat, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? no n'hi ha.

El resultat ha estat el següent: vots a favor, 26; vots en contra, 31; en conseqüència, queden rebutjades les tres esmenes a la totalitat en relació al Projecte de Llei Regulador de l'Impost sobre Instal·lacions que incideixen en el Medi Ambient.

Se suspèn la sessió per un temps de quinze minuts.
